

**SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI Z OKAZJI DNI PIŁY
16 MARCA 2004**

hasło: **„PIŁA = POLSKA = EUROPA = ŚWIAT”**

1. Pieśń „Oda do radości” w wykonaniu koła wokalnego.

**O radości iskro bogów kwiecie elizejskich pól,
Święta na twym świętym progu staje nasz natchniony chór.
Jasność twoja wszystko zaćmi, złączy co rozdzielił los.
Wszyscy ludzie będą brać mi tam gdzie twój przemówi głos.**

**Patrz, patrz wielkie słońce światem biegnie sypiąc złote skry.
Jak zwycięzca i bohater biegnij bracie tak i ty.
Radość tryska z piersi ziemi, radość pije cały świat.
Dziś wchodzimy, wstępujemy na radości złoty ślad.**

2. Rozmowa o Unii Europejskiej.

DZIECKO:

Czy wiesz, co to była za pieśń?

DZIECKO:

To była „Oda do radości”, hymn Unii Europejskiej, który jest jednym z jej symboli.

DZIECKO:

Spójrz , oto flaga Unii Europejskiej, na której znajduje się 12 żółtych gwiazd, w miejscu godzin na tarczy zegara.

DZIECKO:

Czy znasz inne symbole Unii Europejskiej?

DZIECKO:

**Tak, trzecim symbolem Unii Europejskiej jest wspólna waluta – euro.
Znak, który znajduje się na nim jest grecka litera i oznacza integrację naszego kontynentu – Europy.**

DZIECKO:

Świetnie, a co Aniu oznacza wyrażenie Unia Europejska?

DZIECKO:

Unia Europejska to związek 15 niezależnych państw, które wyznaczyły sobie wspólne cele. Najważniejsze to zapewnienie swoim obywatelom bezpieczeństwa i dobrobytu. Datą narodzin Unii Europejskiej jest 9 maja 1950 roku.

DZIECKO:

Wiem, że kraje europejskie jednoczą się od ponad 50 – ciu lat, a Polska niebawem przyłączy się do Unii Europejskiej jako kolejne państwo.

3. Recytacja wiersza „Otwarty Europejczyk”.

DZIECKO:

**Do Europy zdążam prosto i nie boję się niczego,
Bo po ziemi stąpam mocno, wiedzą dzieląc się z kolegą.
Wiele cech przeróżnych mam, lecz dla wszystkich serce dam.
Niemiec, Francuz, Duńczyk, Polak, miłość, przyjaźń dookoła.
Mówią o mnie Europejczyk, choć mam stroje jak tutejszy.
No i wdzięku wiele mam do Europy będę gnał.**

DZIECKO:

**Popatrz, Aniu kto tam zdąży? To maj 2004 roku! Słyszysz grają poloneza!
To nasza Ojczyzna wkracza do Unii Europejskiej!**

4. Taniec „Polonez” w wykonaniu dzieci.

5. Recytacja wiersza „Ojczyzna” – Romana Pisarskiego

DZIECKO:

**Ojczyzna – zwykle słowo, a tyle znaczy.
Ojczyzna – piękne słowo, jak je tłumaczyć?**

DZIECKO:

**Ojczyzna – to jabłonie kwiatami obsypane,
I modre chabry w zbożu i jasny śpiew skowronka,
I srebrnoluskie fale odrzańskie i wiślane,
Skalista grań tatrzańska i mazowiecka łąka.**

DZIECKO:

**Ojczyzna – jedno słowo, a tyle treści.
Ojczyzna – wielkie słowo, co jeszcze mieści?**

DZIECKO:

Ojczyzna to wsie, miasta, ulice i stadiony

Opracowanie scenariusza: Iwona Kurgun , Ewa Więckowska

**I wszystkie polskie huty, i wszystkie polskie szkoły.
To porty i okręty i morza brzeg zielony,
To zwykły dzień roboczy i święta dzień wesoly!**

DZIECKO:

**Ojczyzna – bliskie słowo, w nim w nim serca wszystkie.
Ojczyzna – zwykle słowo, czemu tak bliskie?**

DZIECKO:

**Ojczyzna to czas dawny, Ojczyzna to czas bliski,
To miły dom rodzinny i matki oczy jasne.
Ojczyzna to mowa znajoma od kołyski.
Ojczyzna to my sami, to serca nasze własne.**

6. Piosenka „To wszystko Polska” w wykonaniu koła wokalnego.

**I. Wszędzie, gdzie słyhać naszą piosenkę,
W mieście ogromnym, we wsi małej -
Ref. To wszystko Polska, mieszkamy wszyscy, w domu ojczystym!(bis)**

**II. Płyną piosenki swojskie i znane,
Wisłą i Odrą, Bugiem i Sanem –
Ref. To wszystko Polska, mieszkamy wszyscy, w domu ojczystym!(bis)**

**III. Czy nam śpiewają górskie potoki,
Czy wiatr znad morza pędzi obłoki –
Ref. To wszystko Polska, mieszkamy wszyscy, w domu ojczystym!(bis)**

7. Wprowadzenie do Pily.

DZIECKO:

**Krysiu, czy widzisz na mapie to małe kółeczko. To jest moje kochane
miasteczko. W tym mieście mój dom, w tym mieście mój kąć i tam na
kanapie przyglądam się mapie. To małe kółeczko, to moje miasteczko,
kochana Pila.**

**A jak ciebie ktoś zapyta ktoś ty taki, skąd pochodzisz?
Mów żeś z Pily, z Wielkopolski, najpiękniejszej ziemi Polski.**

8. Piosenka „Pilskie a, b, c” w wykonaniu koła wokalnego.

**Już w przedszkolu dzieci wiedzą,
Gdzie Warszawa, a gdzie Pila,
Że Gwda płynie w naszym mieście**

Opracowanie scenariusza: Iwona Kurgun , Ewa Więckowska

i urodził się tu Staszic.

**Taki pilski elementarz
Raz zobaczysz i pamiętasz.
Nasze pilskie a, b, c,
Każde dziecko o nim wie.
Wchodzi w głowę, wchodzi w serce,
jak literka po literce.
Coraz więcej o nim wiem,
Nasze pilskie a, b, c.**

**Kiedy będę taka duża,
jak na przykład są rodzice,
z mapy, z kina i z podróży
poznam Pily okolice.
Jak zakładka i Gwdy wstążka,
Nasza Pila jest jak książka.**

9. Hejnał Pily odtworzony z płyty i wprowadzenie do części „Spacerkiem po Pile”.

DZIECKO:

Co to za muzyka? Skąd ona dochodzi?

DZIECKO:

To nasz pilski hejnał. Jest on grany w południe i o godzinie 18.00 z Urzędu Miejskiego. To właśnie tutaj zapadają najważniejsze decyzje dla mieszkańców Pily. Tu ma swoją siedzibę prezydent miasta – Zbigniew Kosmatka, który wraz z Radą Miasta dba, by było coraz piękniejsze.

DZIECKO:

A dlaczego jeleni znajduje się na tym budynku?

DZIECKO:

To przecież herb Pily. Z pojawieniem się jelenia związana jest legenda.

DZIECKO:

Znam ją. Opowiem wam. W dawnych czasach Władysław Łokietek polował w Puszczy Nadnoteckiej. Pewnego razu orszakowi królewskiemu przeciał drogę skaczący jelen. Z oddali, z głębi puszczy, polujący usłyszeli ludzkie głosy. Król rozkazał jechać im w tym kierunku. Na pięknej polanie, na skraju lasu, ujrzał drwali używających pił do ścinania drzew. Miejsce to nie miało jeszcze nazwy, więc król, na

Opracowanie scenariusza: Iwona Kurgun, Ewa Więckowska

pamiętkę używanych przez drwali narzędzi, nazwał ją Pila, a skaczący jelen znalazł się w późniejszym herbie miasta.

DZIECKO:

A ten wielki plac to miejsce spotkań mieszkańców Pily?

DZIECKO:

Tak. Tu spotykamy się najczęściej latem na imprezach rozrywkowych i w sylwestrową noc witamy Nowy Rok. To Plac Staszica, nazwany imieniem wielkiego pilanina, którego wiele innych śladów w naszym mieście jeszcze wam pokażemy.

DZIECKO:

A teraz zapraszamy was na wędrówkę po naszym mieście.

DZIECKO:

O, jak tu pięknie. Tyle zieleni, krzewy, drzewa, kwiaty. Gdzie jesteśmy? Co to za pomnik?

DZIECKO:

To plac Zwycięstwa z Pomnikiem Tysiąclecia Państwa Polskiego. Popatrzcie, na jego górze jest orzeł – symbol państwa polskiego. Umieszczono również na nim postacie piastowskich wojów i żołnierzy z czasów II wojny światowej.

DZIECKO:

Nasze miasto ma długą historię. 4 marca 1513 roku król Polski Zygmunt I Stary nadał Pile prawa miejskie. Odtąd byliśmy miastem królewskim. Niestety również dzieje naszego miasta obfitują w wiele wydarzeń tragicznych. W 1626 roku miasto spłonęło, w 1655 roku w czasach potopu szwedzkiego zostało zajęte przez wroga, a od roku 1772, a więc I rozbioru Polski, Pila znalazła się pod zaborem pruskim. I choć Polska po 123 latach niewoli odzyskała niepodległość w 1918 roku, to dla pilan upragniona wolność nadeszła dopiero 14 lutego 1945 roku. Polacy odzyskali prawo do życia, tu, nad rzeką Gwdą. Dlatego w rocznicę tych wydarzeń spotykamy się przy pomniku, by złożyć wieńce i zaciągnąć honorową wartę.

DZIECKO:

A teraz pójdźmy w stronę rzeki. Tu nad Gwdą jest pomnik Stanisława Staszica, który spogląda z cokołu na miasto i jego mieszkańców.

DZIECKO:

Opowiedz nam o tym wielkim pilaninie.

DZIECKO:

Stanisław Staszic urodził się w Pile. Jego dziad przez 30 lat był wybierany na burmistrza miasta Pily, a ojciec przez 10, aż do rozbiorów Polski. Mały Staś ukończył w Pile szkołę elementarną, następnie uczył się w Poznaniu, Paryżu. W końcu został księdzem. Swoją działalnością zapisał się nie tylko w historii Pily, ale również Polski jako pisarz, mąż stanu, geolog. A przede wszystkim był ogromnym patriotą, który ubolewał nad upadkiem Rzeczypospolitej.

DZIECKO:

A ten wysoki budynek po drugiej stronie ulicy to hotel Rodło. Tu mogą przenocować goście, turyści odwiedzający nasze miasto.

DZIECKO:

Skąd się wzięła nazwa „Rodło”?

DZIECKO:

„Rodło” to znak Związku Polaków w Niemczech, organizacji prowadzącej walkę o utrzymanie ducha narodowego Polaków mieszkających pod zaborami.

DZIECKO:

„Rodło” to znak wiernej rzeki Wisły – kolebki narodu polskiego i znaku królewskiego Krakowa – kolebki kultury polskiej. Ale nie zatrzymujmy się dłużej, chodźmy dalej.

DZIECKO:

W tym oto budynku znajdował się konsulat polski, ponieważ Pila w okresie międzywojennym należała do Niemiec.

DZIECKO:

Znam ten budynek. Byłem tu już. To Muzeum Okręgowe. Oglądałem w nim zbiory archeologiczne, fotografie, dokumenty i inne pamiątki, które ukazują nam przeszłość i terażniejszość Pily.

DZIECKO:

Wędrując śladami Stanisława Staszica odwiedzmy jeszcze Dom Staszica, w którym się urodził. Tu przyszedł na świat w 1755 roku. W domku można obejrzeć pamiątki i książki związane z życiem tego wielkiego pilanina.

10. Melodia grana na flażoletach

DZIECKO:

Skąd dobiega ta melodia?

DZIECKO:

To z wieżyczki pobliskiego gimnazjum. Popatrzcie, tu będziemy się uczyć po ukończeniu szkoły podstawowej.

DZIECKO:

O, jaki jeszcze jeden zabytkowy budynek?

DZIECKO:

To pierwsza siedziba naszej „Dwójki”. A czy wiecie, dlaczego nasza szkoła ma numer 2?

Po zakończeniu II wojny światowej, w 1945 roku, była drugą szkołą uruchomioną na terenie Pily. Lekcje w niej rozpoczęły się 1 września 1945 roku.

DZIECKO:

A ten budynek to chyba znacie?

DZIECKO:

Hura, jesteśmy już w naszej szkole. Jest to budynek, w którym uczymy się od 1 września 1980 roku. Są tu dobrze wyposażone sale lekcyjne, pracownia komputerowa, biblioteka. Posilki jemy w stołówce. Mamy duże sale gimnastyczne, w których chętnie ćwiczymy, ale wymagają już remontu. W pogodne, słoneczne dni, w czasie przerw, przebywamy na boisku szkolnym, jednak część wymaga dalszej modernizacji. Chcielibyśmy, aby rozpoczęte prace remontowe łazienek, boiska zostały jak najszybciej skończone. Mimo tego lubimy naszą szkołę i mile tutaj spędzamy czas.

DZIECKO:

Koleżanki i koledzy! Piękne jest nasze miasto.

DZIECKO:

Zatańczmy dla naszej Pily!

Piosenka i taniec w wykonaniu zespołu D. Sieniawskiej.